

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De ministro Confirmationis. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

dem fuit simili modo Baptifmum conferre, nunquam verò Confirmationem.

6. Nollem tantis Doctoribus me nullius fcientiæ periculum opponere. Fateor fic peccari ob difceffum ab univerfali Ecclefia confuetudine, fed peccari mortaliter fateri vix poffum, quia, dum certa, & rata conftat, quoad valorem, forma, non admodum gravis ejufmodi mutatio mihi effe videtur. Favet mihi Valentia, & fupra allatus in fimili de Latino, qui utatur in Baptifmo forma Græcus fup. de eorum.

a Val. à nob. alla- tus fup. de eorum.
Bapt. c. 1. 7. Quoniam verò illa eadem invocatio §. 5. n. 15. Trinitatis eft in Confirmatione explicite b *S. Th. fu- adhibenda*, quæ adhibetur in Baptifmo, (& *pra Henri. quidem fatis congruenter*, ad fignificandam fidem, quam in Baptifmo recipimus, *Leand. de eandem per Confirmationem effe à nobis Conf. d. 3. propugnandam*;) ideo, quoad ejufmodi expreffionem, idem dic, quod fupra diximus in Baptifmo, effe nempe de neceffitate b *Sacramenti.*

CAPUT II.

De Miniftro Confirmationis.

§. I.

Quis ille fit?

1. Ordinariū Confirmationis Miniftrom effe Epifcopum confecratum, firmatum effe ipfo hujus tractationis initio. Superfunt quaftiunculae quaruor.

2. Prima. Quid de Epifcopo Hæretico, Depofito, vel Degradato? Refpondeo. Licet cum peccato gravi, validè tamen Confirmationem hi conferat, quia per hæc non amittunt Ordinis Characterem.

G Tanner. ap. Leand. de Conf. d. 2. q. 6. d Leand. i. e. cum Gran. Ep. communi- ter.
3. Secunda. Si inveniatur aliquis Epifcopus, qui non acceperit, hoc Sacramentum Confirmationis, validène, ac licitè alios confirmabit? Refpondeo. Validè, non effe dubium, quia carentia Confirmationis Consecrationem Epifcopalem non impedit. At verò illicitè mortaliter, docet Tannerus. Verùm d Leand. cum alijs agnofcit folum culpam venialem: & merito, quia non videtur gravis deordinatio non Confirmatum confirmare.

4. Tertia. Quamvis fupra ftatuimus,

Pontificem non committere fimplici Sacerdoti Chriftatis confeftionem; poteftne faltetem idem Pontifex concedere eidem Sacerdoti, ut is miniftret Fidelibus Confirmationem, Chriftate confecto ab Epifcopo? Refpondeo, poffe Sacerdoti, non verò inferioribus Clericis. Conftat id ex ufu Ecclefie; Cum enim inveniamus Summum Pontificem, id aliquando concessiffe, pro certo tenendum effe, eum poffe: Unde colligimus, Chriftum Dominum ita inftituffe. Sanè fic habet Eugeniſ IV. *Legitur aliquando per A- c Eug. IV. in Decr. Fidei in Concil. Floren. f C. Hurt. de Conf. diff. 13. ver. Ex quo conftat.* *g G. Hu. ibi. V. fit autem. h G. Hurt. cum com- muni de Conf. ib. ver. Ex quo conftat. i Quinta. de Conf. fingul. 5. & 6.*

5. Nota illud urgente, nam fine iufta caufa, quamvis valida effet concessio, non tamen licita. Hurtadus f item rectè notat, poffe id à Summo Pontifice concedi Electo, quamvis nondum Consecrato, quia is effe actus iurisdictionis. Rectè item addit g concessionem non expirare morte concedentis, quia effe gratia facta.

6. Epifcopum, vel alium quempiam Summo Pontifice inferiorè hanc facultatem non poffe concedere, certum apud omnes h effe.

7. Quarta. An hodie fint aliqui Sacerdotes, quibus inveniatur concessa tanta facultas? Refpondeo, effe sub quibusdam conditionibus Regulares pro locis Indiarum: quod vidèri à curiofo poterit apud Quintanadueñas, i

§. II.

De obligationibus Miniftri Confirmationis, deque folemnitatibus ab ipfo fervandis.

1. **V**T licitè Epifcopus Confirmationis Sacramentum adminiftret, debet Primò verfari in ftatu gratiæ, ut univerfalter alibi dictum effe.

2. Debet Secundò folum fubditis fuis illud conferre, idque in propria Diœcefi. Ex præfumpto tamen confenſu alterius epifcopi, licitè alienos in fua eadem Diœcefi confirmabit: qui præfumptus confenſus folet evenire, quando aliquis Epifcopus tuum fubditum mittit ordinandum ad alterum Epifcopum; tunc enim tacitam concedit licentiam, ut ab eodem, fi fortè ordinandus non fit Confirmatus, accipiat Confirmationem,

nem, quæ prærequiritur ad ordinationem. Idem puto a pro advenis; Episcopus enim potest alienos fortè existentes, etiam obiter, in sua Diocesi, confirmare. In aliena item Diocesi solum potest cum Episcopi pro-
3 Henr. Layman, aliq. cum Castrop. de Confir. d. v. p. 9. b Barbo. 2. p. de pot. Ep. alleg. 30. n. 15. aliq. Diamap. 4. Tr. 4. resol. 50. d. C. Vi le- juni. C. Vi Conf. d. 5. e Suar. l. c. d. 37. sect. 2. V. Quaru observati. f Diamap. 7. Tr. 19. ref. 31. g Mox. c. 3. s. 3. n. 2. h De his fuse Bel- larm. c. 23. de Conf. Suar. d. 37. de Sa- cr. sec. 1. c. 2. Ca- strop. de Conf. d. v. p. ult. i Valen. 3. p. d. 5. q. 1. p. 6. sine.
 3. Tertio. In Templo debet administra- re ex decencia, & ex Rubricis, ante Altare: cæterum potest e extra Ecclesiam in Orato- rio, vel Palatio ipsius Episcopi, & in quo- cunque loco decenti. Item in quovis die, sive festo, sive profesto. Præterea in qua- cumque hora, sive ante prandium, sive post
 4. Quarto. Episcopus, dum hoc Sacra- mentum administrat, debet sub obligatione peccati mortalis esse vestitus Pluviali, Mitra, Stola, & cum Baculo Pastoralis.
 5. Quinto. Obligatur Episcopus mini- strare hoc Sacramentum suis, vel per se, vel per alium Episcopum. Quare si longo tem- pore negligat, peccabit mortaliter ex Ca- stropalao l. c. quia magno bono suas oves defraudat: Debet itaque se conferre in Templum ad hanc administrationem oppor- tuna: nec expensas itineris petere potest, si- quidem propter administrationem Sacra- mentorum, decimis, & sui Episcopatus fru- ctibus gaudet. Circa hanc obligationem Episcopi, vide omnino, quæ dicemus g mox, de Conf.
 6. Denique solemnitates hujus Sacra- menti hæc sunt. Primum præsentia Patrini, de quo mox separatim.
 Secundò, Episcopus modo dicto vesti- tus exhibet Sacram Unctionem, formam proferens, &c.
 Tertio, confert pacem jam Confirmato. Quarto, eidem levem alapam impingit, ut ipsum moneat de forti animo in perfe- rendis injuriis pro Christo. Eam autem non impingere, nullum esse peccatum, seclulo contemptu, notat rectè Valentia.
 Quintò, Confirmati frontem vitæ linea ligati curat, ne Chrisma defluat, juxta loco-

rum consuetudinem: quam vitæ propter Chrismatæ contactum, ad profanos usus nunquam adhibendam esse, monet Laym. k k Laym. l. sed vel servetur ad similem usum, vel com- buratur, & ejus cineres in Sacramentum projiciantur. In nostris locis, statim post per- actam Unctionem, Ministri Episcopi fron- tem confirmati abstergunt, uade ejusmodi vitæ usus non est.

6. Plures orationes ante, & postea reci- tantur ab Episcopo, &c.

7. Mutat Episcopus aliquando nomen Confirmati, præsertim si ejus antiquum no- men Gentilitatem sapiat.

8. Cæterum accensum in manus Confir- mati tradi, alicubi consuetudo est.

9. Admonitio, ne Confirmatus discedat ante benedictionem Episcopi, non videtur obligare. Immo in magno concursu expedire discedere, & locum alius cedere.

10. Denique debent nomina Confirma- torum, Confirmantis, & Patrinatorum scribi, ut in posterum sciatur cognatio contracta, Modum hæc scribendi minutè tradit Barbo- bosa. Et quidem Parochum scienter, & ex de pot. Pa- negligentia frequenter, seu plures baptiza- tos, vel matrimonio copulatos non scribere mortalis peccati condemnat Quintana- veñas. Unde quid simile videtur dicendum de Conf. de Confirmatis, ut apud Dicum Auctorem sing. 11. videri potest distinctus.

CAPIT III.

De subjecto Confirmationis.

1. Subjectum aptum ad validam Con- firmationem est persona baptizata cu- juscumque conditionis, vel ætatis. Quoad licitum autem usum, quæri solet. Primum de infantibus. Secundò de Amentibus. Tertio de proximè morituris. Quarto de Adultis, posito semper, quòd sint bap- tizati.

De infantibus.

Convenientius esse, Infantes confirmari in Infantia, docet Leander; sed nimis im- merito ita docuit, cum sit longè melius esse regulariter confirmare post adeptum ratio- nis usum, ut hodie praxis Ecclesiarum ob- servat, atque discretè habet Pius V. & com- muniore

n Leandr.

d. 4. q. 3.

o Pius V.

in Cath.

Rom. 2. p.

c. 3. nu. 14.

munior